

РЕШЕНИЕ

№ 441

гр. София, 22.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 16.01.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дияна Николова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **8603** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на Д. Т. Ш. срещу мълчалив отказ на кмета на [община] по подаденото от нея по електронна поща на 13.06.2019г. заявление за достъп до обществена информация.

Жалбоподателката моли за отмяната на оспорения мълчалив отказ като незаконосъобразен. Твърди, че подаденото заявление за достъп до обществена информация отговаря на законовите изисквания и в 14-дневен срок от получаването му ответникът е бил длъжен да се произнесе по него. Непроизнасянето му формира мълчалив отказ по см. на чл.58, ал.1 ЗДОИ, който е незаконосъобразен, тъй като не отговаря на изискването по чл.28, ал.2 и чл.38 ЗДОИ. Претендира се присъждането на направените по производството разноски. В съдебно заседание, жалбоподателят редовно и своевременно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът по оспорването, редовно и своевременно призован, не се явява и не се представлява в съдебно заседание, не ангажира становище по жалбата.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено

следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е допустима – подадена е срещу подлежащ на оспорване пред съд индивидуален административен акт, от лице, което е адресат на акта и което е неблагоприятно засегнато от него, т.е. при наличие на правен интерес от оспорването, в преклузивния срок по чл.149, ал.2 АПК. Съгласно последната разпоредба мълчаливият отказ или мълчаливото съгласие може да се оспори в едномесечен срок от изтичането на срока, в който административният орган е бил длъжен да се произнесе. От своя страна разпоредбата на чл.28, ал.1 ЗДОИ предвижда, че заявленията за предоставяне на достъп до обществена информация се разглеждат във възможно най-кратък срок, но не по-късно от 14 дни след датата на регистриране. В случая не се констатира удължаване на срока за произнасяне в хипотезите по чл.30 и чл.31 ЗДОИ, предвид което и с оглед обстоятелството, че процесното заявление за достъп е подадено на 13.06.2019г., срокът за произнасяне по него е до 27.06.2019г., вкл. Съответно от изтичането му и при липса на произнасяне на адресата, срокът за обжалване на мълчалив отказ изтича на 28.07.2019г. В конкретния случай жалбата, по която е образувано настоящото производство е заведена в деловодството на съда на 10.07.2019г.

Разгледана по същество, жалбата е частично основателна по следните съображения:

Административното производство е образувано по подадено от жалбоподателката по електронна поща на 13.06.2019г. заявление, с което тя е поискала предоставянето по реда на ЗДОИ достъп до следната информация, по отношение на ЦДГ „Камбанка“, [населено място], [община]:

1. Какъв е броят групи, сформирани в детската градина през учебните 2016/2017, 2017/2018 и 2018/2019 години?
2. Какъв е броят на децата във всяка група през посочените учебни години?
3. Какъв е броят на приетите деца с хронични заболявания и със специални образователни потребности през посочените учебни години?
4. Да бъдат предоставени диагнозите на комисията към РУО на МОН, съгласно Наредба № 1/23.01.2019г. за обучението на деца със СОП и/или с хронични заболявания на децата, приети с предимство в детската градина през посочените учебни години?
5. С какъв брой специалисти за работа с деца с хронични заболявания и специални образователни потребности е разполагала детската градина пред посочените учебни години?

Изрично в заявлението е посочено, че се иска информацията да бъде предоставена със заличени лични данни, под формата на копия на технически носител, предоставени по електронен път на посочения в заявлението електронен адрес.

Страните не спорят, че в срока, предвиден в разпоредбата на чл.28, ал.1 ЗДОИ не е последвал изричен акт, поради което жалбоподателят е оспорил по съдебен ред мълчалив отказ по подаденото от него заявление.

Правото да се търси и получава информация по чл.41, ал.1 от Конституцията на Република България обхваща задължението на държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България, да осигуряват достъп до обществеността до общественозначима информация. Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация, както и с повторното използване на информацията от обществеността са уредени в ЗДОИ.

Съгласно чл.3, ал.1 ЗДОИ задължени субекти за предоставянето на обществена

информация са държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България. Според разпоредбата на чл.38, ал.1 ЗМСМА кметът на общината е орган на изпълнителната власт в общината, съответно същият има качеството на задължен субект по чл.3, ал.1 ЗДОИ.

Съгласно разпоредбата на чл.2, ал.1 ЗДОИ обществена е информацията, която е свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти. Тази информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Следователно обществена информация съставляват всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект. Обществената информация бива официална – информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия /чл.10 ЗДОИ/ и служебна - която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации /чл.11 ЗДОИ/. Достъпът до официална обществена информация се осигурява чрез обнародването ѝ, а достъпът до служебна обществена информация се предоставя по реда на този закон, като законът предвижда ограничение – когато тя е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение /мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации/ и когато съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи – чл.13, ал.2 ЗДОИ. Освен посочената разпоредба, законът въвежда ограничение за предоставяне на достъп до обществена информация и в случаите по чл.37, ал.1 ЗДОИ, регламентиращ основанията за отказ за предоставяне на обществена информация - когато: 1. исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон; 2. достъпът засяга интересите на трето лице и няма негово изрично писмено съгласие за предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес; 3. исканата обществена информация е предоставена на заявителя през предходните 6 месеца. Анализът на разпоредбата показва, че изключение от посоченото правило е допустимо само в хипотезата на надделяващ обществен интерес, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл.3, като във всеки конкретен случай, за да се позове на разпоредбата на чл.37, ал.1, т.1 и т.2 ЗДОИ задълженият субект следва да преодолее оборимата презумпция, регламентирана в § 1, т.6 ДР ЗДОИ.

В настоящия случай, предвид посоченото по-горе, търсената от заявителя информация има характера на обществена такава, тъй като се касае за данни за приема на деца в детски заведения, вкл. за прием на деца при прилагане на преференциален ред, който прием, предвид недостига на детски заведения, е обект на повишен обществен интерес. В този смисъл търсената от заявителя информация ще изпълни и целта по чл.2, ал.1 ЗДОИ, а именно ще му даде възможност да си състави собствено мнение за дейността на задължения субект, съобразно правомощията му по ЗПУО.

Изключение от посоченото представлява единствено информацията по т.4 от заявлението, а именно информацията за диагнозите на комисията към РУО на МОН,

съгласно Наредба № 1/23.01.2019г. за обучението на деца със СОП и/или с хронични заболявания на децата, приети през учебните 2016/2017 г., 2017/2018 г. и 2018/2019 г. Тази информация попада в приложното поле на Закона за защита на личните данни и Регламент (ЕС) 679/2016. В този смисъл е и изричната разпоредба на чл.2, ал.5 ЗДОИ, съгласно която достъпът до лични данни е изключен от приложното поле на закона, доколкото те са обект на защита от Регламент (ЕС) 2016/679. Предвид това жалбата в посочената ѝ част, досежно информацията по т.4 от заявлението, е неоснователна.

Предвид изложеното за ответника е възникнало задължението да разгледа подаденото от жалбоподателката заявление за достъп до обществена информация и да се произнесе по него по начина и в сроковете, регламентирани в закона, като съгласно разпоредбата на чл.38 ЗДОИ, административният орган в случай на отказ е следвало да издаде мотивирано писмено решение за това.

Видно от доказателствата по делото, ответникът не е предоставил исканата от заявителя информация, но не е постановил и мотивирано решение за отказ за предоставянето ѝ. Липсата на отговор от ответника в законово определения срок формира мълчалив отказ по см. на чл.58, ал.1 АПК във вр. с чл.28, ал.1 ЗДОИ, като по този начин той не е спазил изискуемата от закона форма – писмената и е допуснал съществено нарушение на административнопроизводствените правила. С оглед характера на обществените отношения, които урежда приложимия материален закон /предмета и целта на закона/ и при изричната разпоредба на чл.28, ал.2, чл.38 и чл.39 ЗДОИ за формата и съдържанието на решението, както и за връчването му, е налице императивна законова разпоредба, която изисква и задължава субектите по чл.3 от закона да се произнесат писмено по заявленията за предоставяне на достъп до обществена информация.

По изложените съображения е налице незаконосъобразност на оспорения мълчалив отказ по подаденото от жалбоподателката заявление в частта му по т.1-3 и 5, който следва да се отмени и да се задължи административния орган да постанови писмено решение за предоставяне на достъп до търсената обществена информация, за което да уведоми писмено заявителя.

Основателна, при този изход на спора, е претенцията на жалбоподателя за присъждане на направените по делото разноски. Такива са доказани в общ размер на 1010 лева, представляващи внесената държавна такса по направеното оспорване и адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие на л.11 по делото. Съобразно уважената част от жалбата те следва да бъдат присъдени в размер на 808 лева.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, чл.173, ал.2, чл.174 и чл.143, ал.1 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на Д. Т. Ш. мълчалив отказ на кмета на [община] по заявление, подадено по електронна поща на 13.06.2019г., в частта му по т.1, 2, 3 и 5.

ИЗПРАЩА делото като преписка на кмета на [община] за произнасяне с изричен акт по подаденото от Д. Т. Ш. заявление за достъп до обществена информация в посочената част, в срок до 14 дни от влизане в сила на настоящото решение.

ОТХВЪРЛЯ жалбата в останалата ѝ част.

ОСЪЖДА [община] да заплати на Д. Т. Ш. сумата в размер на 808 /осемстотин и

осем/ лева, представляваща разноси по производството.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, по арг. от чл.40, ал.3 ЗДОИ.
Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: